

En semesterresa till Tunisien tillsammans med Åsa.

Året var 1988. Åsa och jag hade varit tillsammans en tid. Vi tyckte det kunde vara trevligt att göra en gemensam semesterresa. Jag hade besökt en resebyrå och tittat på utlandsresor.

Efter lite diskussion beslutade vi oss för en resa till Tunisien. Ingen av oss hade tidigare varit där, så vi tyckte det kunde bli intressant och spännande.

Resan började som resor vanligen gör. När vi packat våra resväskor åkte vi in till Norra Bantorget och tog bussen till Arlanda.

Alla procedurerna på flygplatsen tog sin tid, men till slut satt vi där på våra platser i flygplanet. Nu kunde vi slappna av och njuta av resan. Efter en stund fick vi drycker serverade och någon timme senare fick vi vår middag serverad på brickor framför oss.

Resan till Tunis tog fem timmar.

När flygplanet landat gick vi till ankomsthallen och hämtade vårt bagage. Bussen till staden blev fullpackad. Det fanns bara en ledig plats. Den var mitt i en grupp av unga arabiska män. Och Åsa gick raskt fram och satte sig mitt bland dem.

De arabiska männen jublade, men jag var inte road.

Till slut kom vi fram till vårt hotell och kunde söka upp vårt rum. Rummet låg mot gatan och var varmt och kvavt.

Vi öppnade förstås fönstret och temperaturen blev genast lite mera uthärdlig. Tyvärr var den livliga trafiken på gatan utanför störande med buller och ivrigt tutande. Här hade man väl aldrig hört talas om tyst trafik.

Åsa klarade nattron med öronproppar, med jag tog hellre del av trafikbullret än att behöva ha sådana obekväma saker i mina öron.

På morgonen konstaterade Åsa att det var varmt i Tunis.

Jag tog en promenad för att leta upp en butik för att köpa frukostbröd.

Det fanns ett lokalt bageri och där köpte jag alldeles färskt bröd, som liknade de pain riche, som jag njöt av i min på min resa till Paris för många år sedan. Jag gick nöjd med mina varor tillbaka till hotellet. Åsa blev överraskad och glad. Vår första frukost blev verkligen lyckad.

Efter frukost var det dags att gå ut och titta på Tunis. Ute var det varmt, riktigt varmt, säkert över 30 grader. Åsa påstod tappert att hon tyckte det var skönt med värmen. Men visst såg hon lite pressad ut? Hon gömde sig bakom sina mörka solglasögon och kämpade på. Vi fortsatte på vår promenad. Visst skulle vi gå runt och se på vad staden kunde bjuda på.

Vid en palm stod en gammal kärra, som drogs av två hästar. Den arabiska kusken ropade hurtigt till oss och erbjöd en årtur runt hela staden.

Jag tittade på Åsa. Hon ruskade häftigt på huvudet. "Aldrig i det här livet!" utropade hon. "Det blir alldeles för varmt att sitta i den där täckta vagnen!"

Vi gick vidare för att söka upp stranden och se vilka badmöjligheter det kunde finnas.

Vi hittade stranden. Det var mycket imponerande. Den heta sanden utbreddes sig så långt man kunde se både åt höger och vänster.

Nu började Åsa se mera nöjd ut. Hon ville att vi skulle bada. Nu måste vi omedelbart gå tillbaka till hotellet och hämta våra badgrejor, tyckte hon.

Jag tyckte förstås också att stranden såg fantastiskt fin ut. Så jag föll till föga och vi återvände till vårt hotell och hämtade våra badgrejor.

Det kändes riktigt varmt när vi traskade tillbaka till hotellet. Vi drack en hel del vatten innan vi återvände till stranden.

Åsa var snabbast att rusa ut i vattnet. Hon ropade till mej att jag skulle skynda mig ut. Det var jätteskönt i vattnet, sa hon.

Naturligtvis hade Åsa rätt. Temperaturen i vattnet var mycket behagligare än hemma i Sverige. Det blev ett ivrigt badande. Vi blev kvar länge i det underbara vattnet. Men njutningen tog hastigt slut. Jag kände en kraftig smärta i mitt vänstra ben. Först förstod jag inte vad som hänt. Sedan klarnade det. Jag hade kommit i kontakt med en brännmanet. Det gjorde ont, riktigt ont. Jag stålsatte mig och försökte fortsätta med badandet.

Jag svor över det otäcka maneten. Smärtan pulserade, ena stunden var den häftig och andra stunden ganska mild. Trots allt var det nog bättre att jag råkat ut för maneten. Jag vågade inte tänka på hur det skulle ha blivit om Åsa fått göra bekantskap med den.

På väg från stranden tog Åsa en bild av mej. Tre käcka unga damer tittade på och kom med på bilden. Kanske trodde dom att jag var någon kändis. Drömman kan man ju!

Sedan tog jag en bild av Åsa. Men då ville damerna inte vara med på bilden.

När jag tog ännu en bild av Åsa, dök den arabiska kusken upp igen med sin kärra. Han kände igen oss och ropade, nu ville han vi skulle ta en tur med honom. Men vi var obevkliga. Det blev ingen åktur.

Så kusken åkte besviken vidare.

Inga hästar för mej!

Åsa tog en bild på mig när jag tittade lite närmare på en liten katt.

Trots att den lilla katten såg söt ut, så höll jag mig på behörigt avstånd.

Dom sa på hotellet att man kunde bada i poolerna här.

Det ser ju fint ut.

Jag skulle i alla fall vilja bada i poolen

Okej då! Om poolerna är så ohygieniska som du påstår,
så får vi väl avstå. Vi fortsätter att bada i havet.

Vi kan väl se på stan en stund?

Du ser väl att det finns många butiker?

Var man än går i den här stan, så får man hästar i baken.

Jo, det är visst skönt med värmen!

Ja, ja, jag skämtar förstås.

Det är nog lite för varmt.

Hå hå! Jag ska nog klara det här!

Oj då! Jag fick visst en beundrarinna med på bilden!